

tramp

č. 27

KČ 1

Nepoškozujte svého časopisu dluhováním předplatného !

dopisy, které rádi čteme

Mí drazí věřitelé!

Váš administrátor by si měl vobratem počty vyměnit místo s redaktorem. Dyk ta vaše ctěná upomínka je veselejší, než mnohý číslo „Trampa“ samotného. Samým nadšením vám ty peníze vopravdu pošlu. Bude to událost vpravdě historická, až hnusnej tramp bude reagovat na upomínku se složenkou a penězma v ruce. Jak je vidět, vy asi hnusný trampy neznáte. Za ty vobyčejně reaguje na upomínku záchodkovéj splachovač.

Vy kluci pitomý, vy ste jedinej žurnál, kerej si ale zaslouží nejen vyrovnání nedoplatku, ale předplatný na deset let napřed. Když už za nic jinýho, tak za tu upomínku. Prosím vás, ale po druhé mě takhle fórovou upomínku neposílejte, nebo vám nezaplátím a budu vodebírat upomínky místo „Trampa“.

Kluci zlatý, počkejte mně ještě pár dnů, teď po prvním vám to vyrovnám. Sem v tom mizerně, ale utrhnu si radši nákej ten půllitr vod huby a dluh vám vyrovnám. Mám vítr, že byste mě mohli zastaviti posílání „Trampa“ a to by pro mě znamenalo katastrofu. Proto, kluci, vobrněte se ještě na pár dnů trpělivostí, pošlu vám to, dybch měl vyschnout v těhle vedrech na padrt.

Pozdravujte pana Kubáta a ty prachy vopravdu čekejte.

S hřimavým Ahoj!

Venca Brouk,
t. č. hnusnej tramp ve výslužbě.

N. B. V posledním čísle sem čt, že v Edenu upečou celýho vola. Dovoluju si na vás vznést skromnej dotaz: Upečou-li ho vopravdu celýho; jestli budem ještě dostávat náš časopis konfiskovanej? Laskavou odpověď v Listu paní a dívek pod značkou „Nevědomec“.

I dí profesor: „Dnes jsme probrali ryby a plazy. Doma pilně opakujte, neboť příští hodinu budu zkoušet dobytek...“
Redskin.

Turista: „Co? Vy nemáte v celém okolí lékaře? A co je pak s nemocnými?“

Sedlák: „Ti holt musí umírat přirozenou smrtí.“

Tepláky

anglických vzorů,
od Kč 55.— celý oblek, koupíte

Zelený, Praha II.,

Jungmannova tř. 20.

Pro ošady sleva.

Pingl co by malíř ke svý modelce:
„Jste můj první model, který jsem políbil.“

Modelka: „Jó, ale kolik modelů jste měl přede mnou?“

Pingl: „Čtyři; maloval jsem dvě jablka, vázu a mrkev.“
Redskin.

To Vám řekne každý kupec, že je

„Perfekta“

nejlepší dršťkovou polévkou vůbec.

Žádejte všade jen „Perfekta“,
1 bal. 3 velké porce za Kč 3.—.

Dvě schůze.

Schůze „Naší Stezky“ se vyslovuje pro T. O. V. a časopis „Tramp“, Skvělý průběh potlachy na Vinohradech.

„Nepolitičtí“ stoupenci „Naší Stezky“ svolali na 8. července v 8. hod. večer poradní schůzi do „Bellevue“. Pozvali též TOV. a j. tramské skupiny. Schůzi zahájil zástupce „Stezky“ Hanzlík, jenž měl především pár slůvek o kamarádství. To se ovšem v zápětí projevilo: při návrhu předsednictva nechal hlasovat tím způsobem, že TOV. (asi čtyřicet hochů a děvčat) bylo přehlasováno dvaceti zástupci „Stezky“.

Prvním miuvčím „Stezky“ byl „člověk“ Job (nazýval nás pouze lidmi, ne kamarády). Jeho řeč měla známou bezpáteřnou náplň „nepolitických“ trampů.

Kamarád Pepek z „Trampa“ po zásluze zvažil Jobovou řeč a spravedlivě zhodnotil význam a důležitost TOV.

Zajímavým patologickým zjevem je „tramp“ Fredy, jenž co novopečený přívrženec „Stezky“ ukázal svůj bohatý intrikanský talent. I samotní „Stezkaři“ kulili udivením oči.

Řečníků se vystříдалo nejméně 15. Dobře to zejména řekl kamarád Vrnák, ukázav výstižně „Stezkařům“, v jaké slepé uličce se nachází jich duchaprázdný, ubohý romantismus.

Resoluce, přečtená Pepkem z TOV, zněla:

„Uznáváme časopis „Tramp“ za jediný časopis, který bezkompromisně hájí tramské zájmy.

Uznáváme Tramské obranné výbory za jediný tramský akční výbor, který vyhovuje veliké většině trampů, který jediný vede boj za volnost trampingu, proti předvojenské výchově mládeže a proti paďourské politice a morálce.

Odmítáme tvoření nových tramských sdružení a akčních výborů, které pod rouškou nepolitičnosti chtějí v zájmu paďourů tříštit jednotu tramského hnutí.

TOV. vede boj za volnost trampingu!

Resoluce přijatá na potlachu 10. července.

„Jsme si vědomi, že útok na tramy pokračuje.

Všechna nařízení, potlačující volný tramping, nejen že nejsou odvolána, jak nám bylo slibováno, ale jsou ještě zostřena.

Nemáme čas na zábavné potlachy, dokud útok paďourů nebude odražen.

Voláme všechny kamarády do společného boje za úplnou volnost trampingu.

Nemůžeme poslouchat sladké písně trampapaďourů o nepolitičnosti, které nás odvádí od započatého boje.

TOV provádí politiku naší obrany proti všem šikanám.

S takovou politikou vždy souhlasíme a stavíme se do jednoho za náš TOV.

Pryč se všemi zákazy trampingu.

Ať žije volný tramping.

Časopis „Tramp“ je jediným tramským poctivým časopisem.“

Resoluce byla přijata 40 hlasy proti 20. Ovšem, teď si dala hoši pozor při počítání hlasů.

Schůze byla v klidu a pořádku ukončena a nikoli rozeznána policií, jak lhaly plátky „Polední List“ a „Več. Čes. Slova“.

Schůze svolaná v pátek 10. července 1931 v Nár. domě na Vinohradech, svolaná „Trampem“ a TOV, měla poněkud jinou odezvu. Vyzněla hlubokým, pronikavým úspěchem a zhodnotila skvěle práci TOV. Sešlo se na osm set kamarádů, kteří se postavili spontánně, jako jeden muž, na platformu „Trampa“, odsoudili Kubátovské zákazy a persekuce trampů a samotný kamarád Jirásek z „Naší Stezky“ prohlásil, že uznává TOV. a nabízí se s kamarády ku spolupráci. Resoluce, navržená z pléna, byla za potlesku jednomyslně přijata. Byl to jeden z nejmohutnějších potlachů, jaké kdy „Tramp“ pořádal. Přesto, že na Mírovém náměstí, u vodárny a na Václaváku stály kordony policistů, potlach byl v klidu a důstojně ukončen, jen proto, že policie neprovokovala a netloukla lidi pendrekem. Hoši rozradostněni opouštěli sál za výkřiků „trampovat se bude“ a na úhradu sálu přšely do talířů kovové i papírové peníze.

A teď, hoši, co jste tam byli, všech osm set, četíte jste jistě sobotní „Večerní České Slovo“. Co jste řekli? Lháři, lháři nejpustší! A budete o tom vyprávět dalším klukům a holkám, všem trampům. Co znamená takové odporne, strašlivé lhání Nárosocanů? Další hřeby do rakve této prohnité šmokoviny.

„Več. Čes. Slova“ píše: „Vinou komunistů schůze rozpuštěna policií. Jedentiscípětset účastníků. Předsedaly prý „Naše Osady“. Atd. atd.

Lháři! Lháři nejpustší!

Géza.

Stany a trampské potřeby

koupíte levně ve sportovním závodě

Václav Veselý,
Smíchov, Fibichova 34.

Vysvětluje učitel Brkoslav: „Proti-
nožci jsou lidé, kteří žijí na druhé
straně zeměkoule. Ti chodí spát, když
my vstáváme.“

„I krucaj,“ povídá si Parlášek, „to můj
fotr je teda protinožec!“ Redskin.

lord:

tulácké povídky

I.

tulák martin

Už od nepaměti tulák Martin bydlil v lese. V houštině mladého jehličnatého lesa, na malém udupaném plácku vystlaném slamou a hatry a chráněném širokými větvemi a špinavými cary před zimou a deštěm, měl svoji ložnici. Odtud podnikal výpravy i nekolikadenní, po okolí, kde žebrał a kradl. Potom se se svou korstí dobřelhal před doupě, kde ve staré, široké plechové konzervě vařil podivnou směs s nakradených a vyžebnaných brambor a sesbíraných hub. Martin kulhal, což mu zůstalo jako památka po pánech, kteří každoročně pro zahnaní nudy pořádali velikolepé hony. Blazen nebyl, iřebaže mu tak nadávali sedláci, kteří ho nenavíděli. Pouze samotář, který se stranil a ostýchchal lidské společnosti, která mu dala vždy jen pocitů všechny žaly a strasti tvora, ji nepřijemného.

Jednou ležel Martin ve svém brlohě, ale nvařil si nemohl. Neměl co. Vypravil se večera s večerem na lov, svíraje pytel pod paží, zamířil na největší brambořiště a díval se po počích, ovinitých nafialovělými mlhami, ostrým slídívým pohledem lidské škodné, jal se vydlobavati plody ze země a cpáti jimi pytel. Nějak se příliš horlivě zabral a zapomenul na obezřetnost. Vzpamatovala ho první rana holi, která dopadla na jeho hřbet a po které přišla pravá sprška ran, provazených kopanci a nadavkami. Byl přistřižen sedlákem na obchůzce. Zmučený, ztýraný dobřelhal se do skrýše a bolestně skuče seděl tam hladový, třesa se zimou.

„Uškodil by tolik vydlobnutím par brambor? Zmenšil by tím majetek sedlaka zbohaleho z valky? Byla by škoda tak velika? Ne, tisíckrát ne! Kradl jenom proto, že mu nedali, když žebrał a jist se chce i chudakovil!“

Martinova lítost a bolest změnila se znenahla v hněvivé pobouření a přechazela v divý vztek, když si vzpoměl na výraz tvaře sedlaka, který ho bil.

Rozkoš a brutální uspokolení bylo lze z ní vyčísti, že si může zchladit žahu na nenavíděném ubožákovi. Pociť nespravedlnosti silil stále víc a více jeho zašť k těm, kteří jemu, nuzakovi, rvali kousek sousta od úst, ač sami měli nadbytek. V jeho hlavě to vřelo a palící rany žadaly zadostiučinění Rozvašněný křivdou, Martin se rozhodl. Ano, pomstí se!

Celý den proležel, maje slabou horečku, ve skrýši, a teprve nyní, kdy kraj začalo zahalovat houstnoucí šero, vstal, a jeho oči, vyčvičené spatřiti na kilometr lidskou postavu, ztratily svou malatnost a vstoupil do nich oživený, avšak nic dobrého neslibující svit. Dal se opatrně vpřed, směrem ke statku, jehož obrysy se ztrácely v příboji noci. Plížil se v příkopu podél cesty s obezřetností dravce, který se chystá na svoji kořist. Poměrně kraká vzdálenost, ale trvalo mu dlouho, než došel k cíli. Obešel opatrně statek, zahradu a připlazil se k rozlehlé čtvercové stodole. Noc zatím již úplně triumfovala nad krajem a vlažný vánek, chvílemi zachvívající vzduchem, příjemně chladil Martinovu vyhublou tvař, zarostlou zrzavými chlupy. Plazil se po břiše kolem otlučené zdi až se dosoukal k dřevěným vratům. Nahmatal železnou zavoru, zabezpečenou jen dřevěným kolíkem, který vyndal a pomalu otevíral jedno křídlo. Pracoval tiše s největší úzkostlivostí, a za malou chvíli se již protahoval dovnitř. Jeho bosa chodidla našlapovala na silné klasy, které praskaly a nepřijemně šuštily. Kdeśi dvakráte zaštekł pes. Trhl sebou a zůstal okamžitě státi. Zarazil úplně dech a jeho srdc bušilo tak silně, že je docela zřetelně slyšel. Ate vše zase utichlo, jen venku pohyboval vitr listím stromů, které se zdaly vyjadřovati svým usinajícím šumením výstrahu a úzkost.

Martin škrkl sirkou a zapálil malý nedopalek lojové svíčky. Obemknul z opatrnosti dlaní ubožy, mihotavý plamének a nechal pronikat prstvy toliko mlhavé narudlé chvosty, které hřzely po spouště obili nestejný, slabý svit. Kračel po zběžně prohlídce přímo ke

středu stodoly. Světilo svíčky se chvělo, prosakujíc prsty a osvětlovalo Martinovy lesklé oči, které prozrazovaly jeho napětí a pevnou vůli, prověsti svou zaměr za každou cenu. Teď se zastavil, naslouchaje, neuslyší-li nějakých podezřelých zvuků. Neslyšel ničeho, kromě úderů svého srdce, divoce bušícího pod špinavými cary. Nyni nastala chvíle nejnapiňavější. Pomalu se shýbl a opatrně, aby ji nezhasil, přiložil svíčku k slamě. Zapraskala a malý ohýnek se rozběhl na všecky strany. Martin se obrátil, pružně se protahl mezi vraty a už vysoká tráva šelestila pod jeho chvatnými kročejí. Ještě se naposled rozhlédl patravým a nenavistným pohledem a za chvíli jeho postava, rychle ubíhající, byla pohlcena temnotami bezměsíčné noci.

Te noci vyhořelo pět stavení.

Podezření hned padlo na Martina, ale marně se po něm četníci se sedlaky shaněli. Zmizel, propadl se a nebyl k nalezení. Tím více byla posílena víra sedlaků v jeho vinu, a věru, špatně by se mu vedlo, padnout v jejich ruce. Bylo mu zlořečeno, byl proklínán a každý den prohlíženo doupě v houštině, jestli se snad nevrátil. Než všechno marné. Martin se nevrátil, Martin nepřicházel. Pomalu se nan zapomínalo a jeho postava vymizela by z paměti sedlaku úplně, kdyby...

Kdyby musnu starosta, ten, jemuž Martin prvnímu podpalil, nepřinesl rozrušující zvěst, že za městem, v místech, kam se v noci rozvaží žhava struska z taveného železa, byl nalezen dělnuky upalený člověk, dle všeho žebak. A četnictvo, které věc vyšetřovalo, zjistilo nade vši pochybnost, z nalezených věcí, že jde o žebračka Martina, tulaka z jejich vsí. Našel místo noclehu plamenný hrob...

„Lump!“ odpůvil si starosta, vzpomenuv na svoji stodolu. A druzi svěsili jen mlčky hlavy. Snad přemítali, kdo že ten lump je a na či straně je vina...

Na jedné straně byla kupka brambor, na druhé pět vyhořelých stavení a mezi tím stál ČLOVĚK...

NSU

motocyklem do každého terénu, do každé osady, ke každé chatě. Spolehlivě, jistě, pohodlně a rychle. Zástupce Oldřich Řezáč, Smíchov, Nádražní ulice č. 13. Tel. 45071.

LETKA. (T. T. K.)

Všem osadám!

Již posledně jsme vás žádali o vaše adresy a různá sdělení. Dosud iich došlo pouze přes sto. Honem ozvete se ostatní, do týdne chceme uveřejnit úplný seznam všech osad v republice hlasících se k TOV.

Pouze ta osada bude uveřejněna, která žádané pošle. Tu se ctivci mejte: (Adresy si schováme, abychom vám mohli týdně psát, nebojte se, že je uveřejníme).

Tak znovu: Pošlat: 1. jméno osady, 2. místo, 3. kam jezdíte, 4. kolik vás je a za 5. adresu šerifa.

K diskusi osadám hlásícím
se k T. O. V.

Na poslední schůzi pražského T.O.V. navrhly jednotlivé osady, že budou dobrovolně odváděti měsíčně do pokladny TOV. (dosud žádná nebyla) obnosy od 10—30 Kč na úhradu všech výloh. Co tomu budou říkat? A je to správné. Kde má TOV. brát na poštovné z čeho platit letáky, potom potřebujete aby k vám kluci přijeli poradit vám, kdo jim dá na dráhu?

Venkovaní, ozvěte se, kde vzít prachy. Co soudíte o návrhu pražských osad?

Kdo lže, ten krade, kdo krade, ten lže.

O pátečním poňlachu si arze zahalo „České slovo“, bylo to odsouzeno nejen trampy, ale i části denního tisku.

I Stříbrného Nedělní list se za to navez do Slovička! Dobře! Ale měl také popsat ten huronský souhlas, když na poňlachu hlavní rednik mimo jiné mluví o zlodějnách za ministrovaní Jirky Stříbrného.

Trampové jsou již tak huusní, že nevěří ani „Čes. slovu“ ani tiskovinám Stříbrného.

„Jak se rozmnožují bílé myši?“
???

„Rychle!“

Co dělají v trestnici Bory?

... šumí po skalínách.

Děda.

Já se holt, ze všech silnic čundrám nejradší po těch čSD.

Zeměpis.

Stát se skládá z mnoha kmenů, jež ze sebe nechaj štípat dříví.

Dva Skotové se vsadili o šesták, kdo vydrží déle pod vodou. — Utopili se oba.

Povídal tudle jeden osadní blb: „To je mi divný, proč jisté části našeho těla se říká „šamotka“, když by bylo šramotka případnější.“
Robin Zb.

Pan Kubát Vám zakázal

chodit v nedostatečném úboru.
KAMARÁDI A KAMARÁDKY,
nemáte toho zapotřebí.

OBJEDNEJTE SI U NÁS

okasní tepláky

místo 70.— Kč

celý oblek za Kč 36.—

KALHOTY Kč 18.— VE VŠECH BARVÁCH.
NAHODILÁ KOUPE. TRIČKA WILLIAMS
OD 7.— Kč. NOVÉ DRUHY TRAMPSKÝCH
KOŠIL VE VŠECH BARVÁCH, NOVINKA, OD
23.— Kč. — POUZE U FIRMY:

Trampský závod Žižkov, Roháčova 7.
Libeň, Primátorská 601.

Mě se zdá, že jsem koktavej.

Proč?

Protože jsi říkala, že budeš hotová
než řeknu švec.

Art.

Boxing & Atletika & Football

football

Děti Neklidu — Rudý Les.

Osada R. L. pozvala si na den 5. t. m. dva fotbalové týmy D. N. s nimiž sehrála na hřišti klubu Šmeikal v Mnichovicích přátelské zápasy.

Nejprve nastoupily rezervy. Druhý tým R. L. ihned s počátku zápasu získává převahu. V 15. min. R. L. píše 10 m kop, který byl brankářem D. N. bezvadně kryt. R. L. stále útočí a ostřeluje branku soupeře. Ke konci poločasu pronikl s míčem Vodrážka, ale vypořádanou chancí zahodil. Pak je střídavá hra. Ve 25. min. střed. útočník R. L. zakládá krásný útok, ze kterého právě křídlo krásnou ranou umísťuje goal. Z výkopu ujímá se míče právě křídlo D. N. Soukup ojedinele proniká až ke brance R. L. a svou akci zakončuje ostrou střelou, kterou však brankář dobře kryl. Po té opět útok D. N. a poločas končí.

Náhradní tým R. L. ujímá se iniciativy a v krátku střílí další branku. V tomto poločase ukazuje R. L. dobrou kombinační hru, kterou si zajišťuje naprostou převahu a v krátkých intervalech zvyšuje skóre až na 7:0. Těsně před koncem 2. poločasu vymanuje se os. D. N. z defenzivy a po rychlém útoku vstřeluje svou první a poslední branku. Zápas skončil velkým vítězstvím R. L. 1:7. Dobře soudcoval místní občan.

Děti Neklidu I. — Rudý Les I. 5 : 2.

As o půl 11. hod. dopolední nastupují první týmy obou osad. Los vyhrává R. L. a volí dolní branku. Ze středu D. N. provádí první útok. Trvá to chvíli, než obě mužstva se uklidní. První nabývá klidu útok D. N. dobře podporovaný vlastní zálohou. Předvádí dobrou kombinační hru třech vnitřních. Mnohé dobré akce ukvapenou a předčasnou střelbou kazí střední útočník D. N., který před brankou opomíjí spojky. R. L. nelení a dostává se rychlými křídly před branku soupeře, kde způsobuje několik nebezpečných situací. Rázná obrana D. N. dobře a s trochu štěstí zachraňuje. Střední útočník D. N. zahrává nyní častěji míče na rychlá křídla, která dobrými centry zneklidňují obranu R. L. víc a více. Forward R. L. podniká rychlý, náhlý útok, ze kterého resultuje první branka D. N. nepřichází z rovnováhy. Záloha v čele s Honzou předává útok bezvadně míče, který střídavě útočí středem i křídly. Kohlík na pravém křídle krásně projde, dobře scentrjuje, spojka takticky míč použije do středu a centerforward vyrovnává. Po útoku R. L. má opět míč forward

D. N. Levé křídlo pronikne až k lině, bezvadně scentrjuje a pravá spoj prudkou ranou z wolleye střílí. K míči spěchá obránce R. L., který týž vráží do druhého rohu branky. D. N. vedou 2:1. R. L. nyní podniká častěji útoky, naproti čemu soupeř zvolnil tempo. R. L. získává za nastřelenou ruku 10 m kop, který však nedovede proměnit. D. N. opět přidávají, nastává shluk u branky R. L. a soudce nařizuje 10 m kop, který Kohlík proměňuje ve třetí branku. D. N. vedou 3:1 a první poločas končí. Po krátkém odpočinku pokračuje se v zápasu. Zatím co v první půli měla částečnou převahu osada D. N. ukazuje druhá polovina pravý opak. Iniciativy ujímá se os. R. L., která zle zatápí obraně D. N. Útok stíhá útok a v brzké záloha D. N. polevuje. U branky D. N. je provedeno několik kopů z rohu. Obrana D. N. často se štěstím luští obtížné situace. Útok D. N., který nedostává po dlouhé minutě vůbec míč, vrací se jednotlivci pro míče až ke vlastní brance a podniká ojedinelé výpady hlavně křídly. As v 15. min. druhého poločasu předává levá spoj dlouhý míč do předu. Míče zmocnila se pravá spoj. D. N., která krásným solem prochází, až ku brance a střílí 4. goal D. N. Soupeř však stále útočí a z dálky ostřeluje branku D. N. Ve 30. min. levá spoj R. L. střílí as ze 20 m vysoký míč, který těsně před brankářem padá k zemi a týž jej laickým způsobem použije do branky. Skóre je 4:2. Nyní se opět trochu rozehrává os. D. N., několikrát dobře zaútočí, ale bezvýsledně. Při jedné podobné akci na lině čtverce zaráží obrana R. L. ostře útočníka D. N. a soudce diktuje trestný kop proti R. L. Týž provádí centrhalf a krásně jej ostrou ranou umísťuje. Je to nejkrásnější goal dne. R. L. má naději zlepšit skóre 10 m kopem, který však Standa v brance D. N. bezvadně kryl. Poměrně, až na několik chyb, soudcoval dobře místní občan. Oběma týmům vadily malé rozměry hřiště a mimo to i těžký blátivý terain. Match byl veden celkem fair, až na malé duely, které zavinovoval spíše terain a malá rozloha hřiště. Sportovní úroveň velice dobrá. Obě osady jistě se těší na revanch na 2. srpna. Os. D. N. mohla si snad trochu stěžovat na chladné přiletí a ještě chladnější — či téměř žádné rozloučení.

Trenujte!

Připravujeme pohárovou soutěž

wolleyball

Rvavé Mládi — Děti Neklidu 2 : 1. Wolleyballový zápas velmi pěkné úrovně končí zaslouženým vítězstvím „Rvavého Mládi“, držitele poháru „Trampa“. Zápas sehrán na hřišti „Údolí Ticha“.

boxing

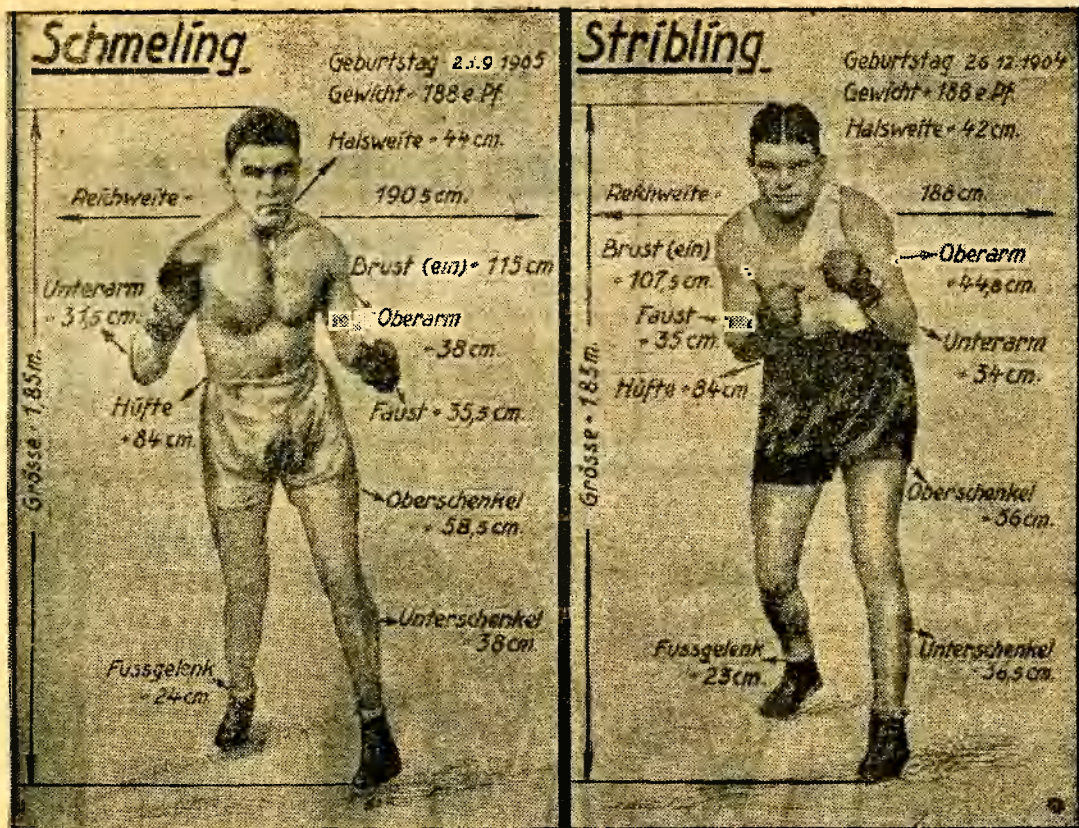
Hodnoty boxingu.

Přesto, že dnes zřídka slyšíme o surovosti rohování, stávají určité předsudky v jistých kruzích. Mezi samotnými sportovci najdou se předpoklady, dle kterých se soudí, že hodnoty boxingu nejsou dosti dobře chápány. Často lze slyšet o krásném boxingu matchi, ale málo který z těchto horlivců měl rukavice na ruku, neb se pokusil tyto oblečení, neb boxingu se naučiti. Mnohým schází odvaha, „falešný“ chrup neb jiné „výmluvy“ uvádí jako omluvu. Vezmete-li s násilím takového člověka a donutíte-li jej k oblečení rukavic, je nad neškodností tohoto sportu přímo udiven i zahanben. Tělocvikář vydává raději své mozoly na rukáech v šanc, nechá obě ruce na bradlech neb hradě viseti a vykloubiti, než aby jedenkrát krvácel z nosu. Footballista si raději nechá „přerážeti“ obě nohy a strží kopance do břicha, než aby snesl úder na žaludek. Jakmile se jedná o boj muž proti muži, ztratí mnohý odvahu, jen aby nemusel ukázat, co dovede a čemu rozumí. Při tom není naprosto účelem boxingu, nechati se udeřit na nos neb žaludek, nýbrž uměti úder parírovati (odraziti) a proto se učíme t. z. parádám.

K naučení se rohování jest zapotřebí zcela málo chutě, další se pak dostaví samo sebou. Nos a žaludek je v počátku v bezpečí, naučíme-li se řádně obraně a parádě.

Rohování lze prováděti jako tělesné cvičení neb každý jiný bojovní sport. Rozdíl je jen v tom, že ostrost trainingu nutno dle toho zaříditi, chce-li boxer vystoupiti před zraky diváctva. Je samozřejmé, že v tom případě propracuje své tělo jinak, než-li by jej připravoval jen pro svoji „zábavu“. K sebeobraně přichází v úvahu ovšem obojí.

Všestrannými trvalými pohyby, které ovlivňují každé svalstvo, se tělo všestranně propracuje a sesílí. Srdce a plíce zvyká na enormní trvalou práci. Rychlé pohyby nohou spojené s údery, prováděné střídavě jako obrana a útok, šíří hrudník. Nohy se stálými skoky vpřed a vzad protřenují, boky stanou se ohebné a volné. Již na pěrující chůzi poznáme

Přinášíme
fotografie svět-
mistrů boxu
s rozměry
jejich těl.

Štoček je
z Německa,
tedy texty si
laskavě opravte.

boxera. Břicho ztratí své přebytečné tuky a získá svalstvo, které pěrnic odrazí úderu. Ramena úderovým tréninkem šíří a svalnatí a právě v tom liší se boxer od jiného sportovce. Oči stanou se klidné, učí se dívati (pozorovati). Celé ruce i paže vyznačují se pravidelným propracováním a není žádného pohybu, který by dával přednost pro jednotlivé části ruky. Levá ruka se učí právě tak tvrdě bít jako pravá. Celé tělo tvrdne a zvyká si na úder a strk.

Jen svědomitým tréninkem je možné snášeti tvrdé úderu bez jakéhokoliv ušklibnutí. Statečnost, odvaha a rychlost v myšlení a počínání zrcadlí se ve škole boxingu. Nemůže naprosto vaditi, je-li soupeř větší a těžší, na své umění musí se rohovník spoléhat a s pevným přesvědčením svého vítězství jde do ringu.

Sebevýchova a výchova k myslící spolupráci jsou vlastností boxingu, které jiný sport nemůže dokonaleji předvésti. Pravidlem vázaný boxer musí svůj úder bleskurychle ovládat a stopovat, jde-li jeho soupeř k zemi, neb se pohybem otočí, případně zazní-li gong na znamení ukončení kola neb zápasu. Ví též, jak má s lehčím a nezkušeným kamarádem v tréninku zacházeti.

Pravidla prostě sprosté chování v ringu nepřipouští a rychle se boxer v tento pořádek vžívá i životě mimo ring jej respektuje. V žádném jiném sportu není vůle k vítězství tak viditelná jako v boxingu. Ale ne jen pěstiti se pracuje, nikoliv, tyto jsou

jen nástroje mozku a pohybují se dle jeho rozkazu. V ringu se musí v prvé řadě myslet a opětně jen myslet. Soupeř musí býti stran jeho bojové metody prohlédnut a ihned se musí tvořiti opatřovací prostředky. Útok protivníka musí býti před provedením poznán a zmařen. Každý úder musí míti svůj účel a proč! Poznati systém soupeře, naléztí jeho slabá místa, je obyčejně prací prvního kola, v dalších se pak přizpůsobiti vnutiti svůj vlastní styl a tím se dostati k vítězství. Rozdělení sil na dobu kol, trvalý stav přidělování bodů, to vše jest věci nejrýchlejšího přemýšlení. Ale nejen přemýšletí, též bleskurychlé jednání lze se při boxování naučiti. Výchova ku klidu je bezpříkladnou, bez jedině slabiky, bez hluku se boj odbývá, žádný zřádný pohyb, ani nejméně svalů v obličejí, neukazuje soupeři účinek jeho úderů.

Přes veškeré úspěchy zůstane boxer vždy skromným chlapcem bez jakéhokoliv ješitnosti a nadulosti, musí jím zůstati, protože přirozenost svého sportu ničeho jiného nepřipouští. Dobře ví, že byli před ním lepší a že po něm budou lepší, takže se jen učení a cvičením dostává dále neb na své výše udrží.

Také z hygienického stanoviska je boxing hodnotným. Veškeré cvičení lze prováděti jen ve sportovním neb koupacím úboru. Tělo se náležitě „vypaří“ a silná erupce potu čistí náležitě krev a pokožku. Strky a úderu, zvláště ony v boji z blízká masírují lacině a dobře tělo.

Všechny tyto vlastnosti dávají specialistům jiných sportů možnost bezvadného doplnění neb vyrovnání pro jejich sport. Lehký atlet může, nedovoluje-li špatná povětrnost, cvičiti celé své pensum v uzavřené místnosti, dokonce celým zimním tréninkem přichází z jara na závodní dráhu dobře připraven. Veslař, tělocvikař neb těžký atlet získá rohováním vedle pohyblivých ramen neb boků především rychlost, aniž by zanedbal nohy. Hráč sli ruce i paže, plavec nalézá v jednotlivých cvičeních vyrovnání.

Jako sebeochrana stojí boxing na jediné výše oproti jiným bojovým sportům. Žádný jiný bojový způsob není životu neb přírodě tak přizpůsoben, jako boxing. V několika týdnech lze se naučiti tomu, čemu se na ulici potřebuje a dodává muž sebevědomí, čímž dostává v sebevězelnější situaci klidu a jistoty. Nemusí se pustiti s tělesně silnějším do zápasení neb do pračky, nemusí se učiti dlouhá leta různé hmaty, aby si udržel protivníka od těla.

Co pomůže šermíři jeho dovednost, tělocvikaři jeho šikovnost, když do-
stane od silnějšího výprask?

Každý si může osvojití rohování, nic jej nemůže brzdití, žádná tělesná slabost nebrzdí a nekáže vzdalování se od ringu, tak jak se neptá Rowdy po tělesných vadách své oběti.

Zbraně a munici máme vždy při sobě, isme okamžitě připraveni k boji... proto, kamarádi, ihned zaveďte na osadách rohovnické kursy a mužstva.
Feldkurát.

Dopis loyální

Vážený pane Kubáte, t. č. zemský
presidente!

Červené paprsky zapadajícího slunce
lezly mi do bytu. Mimoděk jsem
smekl, v domění, že je to vykonava-
tel vaší c. k. vůle, mravnosti a zá-
kona.

Vtom aj! Něco šimrá sluchy mé.
— Mají rechl, pane Kubát, že jim
to zatrhli! Vona vám si ta chudá luza
zpivala vo vyžraneich bafochách a
o krásné chaidě (zadarmo) v Krko-
noších.

To přece nejde, aby všelijaký hnus-
ný tramp si dovolil kritisovat jednání
nejmoudřejší hlavy pod sluncem
(když už dávno zašlo).

Zkrátka a moudře. Pane Kubáte,
uděláme spolu kšeft. Poněvadž se
vaše jméno stalo nesmrtelným v ději-
nách ostudy, rozhodli jsme se nazvat
naši osadu, narozenou po vašem na-
řízení, Osada Kubátovy děti.

V případě, že byste nám toho ne-
dovolil, budeme nuceni používat hnus-
ného jména „Hučící řeka“, jak se
„unsere“ vosada až do nynějška ime-
nuje.

Ale již teď vidím, jak se vám bla-
hem šíří tváře a jak nám posíláte
šek na 5000 Kč jako příspěvek na tu
„naši“ chaidu a canoei. Jako kvitanci
obdržíte od nás imenování „čestným
scherifem“ (teda za ty prachy). Po
vzájemné dohodě podnikneme bez-
platnou vycvičovací akci vašich čet-
níků v lovení trampů, poněvadž dosa-
vadní metoda nás neuspokojuje, páč
výsledky jsou děsně slabé. Podle
mého by zasloužili, aby všichni tramp-
pove dostali takovou basu jako Jírka
Stříbrný. — Ale, sakra, to by zase
nešlo. Vona by ta banda basu vůbec
nepoznala. Takhle kdybyste jim moh-
dát sto let! Von by si to každéj sou-
chotinář z periferie rozmyslel, nám
nepolitickým trampům a osadě „Ku-
bátovy děti“ užírat čistej luft v lese
a před námi se koupat v plavkách
(my už jsme si opatřili eskymácké
úborny a jen nos nám z nich nemravně
trčí). Ale nemějte obav, že se budem
přilíši často koupat. Budeme raději tá-
bořiti pod širým stolem v hospodě
s podlahou krásně zaplivanou a stě-
nami začouzenými, ale ne od tábo-
ráku, aby se podporoval národní prů-
mysl pivovarský a nákou tu kořaličku
taky vypijem na vaše zdraví „čest-
ného šerifa“ Budem hrát národní hry
jako „Cutelín“, „Šmírdfous“, „Poly a
démony“ a jistě i vy s námi budete
obdivovati geniální mozky nepolitic-
kých trampů Redskina ze Seamewu
a Rudana, kteří jsou tvůrci jich.

V duchu vám tisknem ruku v chatě
v Krkonoších a voláme:

Pane Bóže, větší kapky,
ať mu rostou velkostatky!

Snad potom jeden přenecháte osadě
sveich dětí.

Naší i vaší činnosti zdar! Ahoj!
„Hučící reka.“

Odpovězte

na

zákazy

rozšířením

„Trampa“.

TŘI

dobré jedlinky dobře nasytí

Prosim,
jen za Kč 2.50
k dostání všude
nebo Praha XI,
Jeseniová 75.

TRAMP DRŠTKOVÁ

— Sherife, kerý zvíře
je nejblbější?

— ???

— Žába, ty Šalamoune,
páč dyž přší, schová
se do vody!

V příštím
čísle
reportáž
delegace
ze
Sov. Svazu.

Žadejte

jen

Seidlový

uzenářské
výrobky a
konservy!

Písně z osady „Údolí Děsu“.

„Reka lučí“, „Kamarád“, „Pojď, děvče mé“, „Modrý dým“, „Vzpomínka“.

Žádejte u všech knihkupců.

Fláterník: „Boleslav zabil svého bratra Václava. Mohl bys to taky učinit, Parlášku?“

Parlášek: „,sím, ne.“

Fláterník: „A skrečo ne?“

Parlášek: „Páč fotr mi nechce koupit kudlu.“

Fláterník zaklepal kutnou a klidně zcepeněl.
Redskin.

— Jéžiš, Bugire, vždyť si nenapsal na ten dopis adresu!!

— No a copak musí každej vůl vědět, kerý holce já píšu?
lord.

Jan noha:

nad krajem

nad krajem si vziétnout
jako lesní káně
do náruče strhnout
rozvonělé stráně.

nebo v noci slyšet
zvuk hvězdného kovu,
podobat se trochu
kání myšilovu.

v hloubku hledět dlouze
poznat, co je výška,
býti ostražitý,
a zrzavý jak liška.

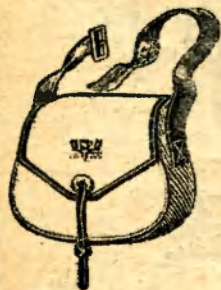
míti nohy toulek
v očích září síer
zbioudilému větru
ukazovat směr.

Pán: „Jejdá, to je roztomilej chla-
peček! A jaký má červený tvářičky...“

Matka: „Bodejť by neměl, dyk sem
mu před chvílí nafackovala hubu.“

— Nu, maličký, copak budeš dělat, až vyrosteš?

— Budu dávat dětem zrovna takovýhle blbý
otázky, slečno!“

Největší výběr

originál. dílebníků
má

„Canada“

Vinohrady,

Šafaříkova 1

**Trampa bolí každý úd,
nenosí-li botky Hood**

Hygienická americká gumová obuv k dostání ve
všech obchodech sport. a s obuví. (Od 19.—
29.— 39.— atd.)

čundr největší...

7. července konečně odjela zvoiená delegace do Sov. Svazu. Mnoho bylo o ní psáno, mnoho mluveno. Nyní bude mít slovo delegace sama. V příštím čísle počnem s její vlastní reportáží.

DELEGACE.

V delegaci nachází se 14 členů, vesměs řádně zvolených, ať již oblastními TOVy, nebo na oblastních slezinách, či spojenými osadami. Její složení:

Ze čtrnácti delegátů je pouze jedno děvče. Nejmladšímu delegátu je 17 let a nejstarší čítá 37 jar. Dle povolání je složení pestré, dělník, úředník, obch. příručí atd. Politického přesvědčení jsou pouze tři komunisté, ostatní jednak soc. dem., nár. soc. nebo mimo všech stran. Dnes vám je představíme, aby jste již příště od nich četli prvě zprávy.

První je

1. **Vlasta**, zvolena za TVD. další
2. **Dempse**, zvolen za Proudý a Kocábu, člen osady Revaston.
3. **Old Šerif** z Písku, osada Rudá Tajga, za Jižní Čechy.
4. **Tulák** z Madagaskaru, z osady Madagaskar, zvolený za Severní Čechy.

5. **Vajkot**, z osady Yukatan, zvolený za UTO.
6. **Franta**, ze Shagwaie, zvolený za Spoj. os. Brdské.
7. **Nejmladší člen delegace** U zýlek z osady Zářič den, zvolen za libeňský TOV.
8. **Rudan**, z osady KAT., zvolený ofic. za pražský TOV.
9. **Šoust**, také z Rudé Tajgy, zvolený za Písecký TOV.
10. **Júla**, z osady Red Ewening, takto pan Čedok výpravy.
11. **Táta**, nejstarší delegát, z os. Horské Stiny, za Podkrkonošský TOV.
12. **Ferry z Friendlové**, z os. Friendlové, Brno, za celou Moravěnkou.
13. **Eddy**, z osady Surabaya, za Mladoboleslavský TOV.
14. **Konečné poslední náš milý Melich** za naši redakci.

Delegace dle dosavadních zpráv pobyla tři dny v Berlíně a v sobotu večer nastoupila cestu k Sovětské hranici.

Směr její cesty bude asi následující: Moskva — Urál — Turkestan — Krym — Kavkaz — Ukrajina — Moskva — Leningrad.

Upozorněte již dnes na prvě zprávy delegace v příštím čísle!

„Ahoj“ všem silničnīm, samotářům a toulajícím se vlkům!

T. O. V. svolává **VELKOU SLEZINU** pro všechny samotáře, kteří nejsou v žádné osadě na den **23. srpna**. Připravujte se! Místo oznámíme později!

Kaně srádi a kamarádky!

Především vám musím klepařsky rozkecat, že náš zodpovědný redaktor, kamarad Melíšek, se oženil. (Redakce přijímá pohřební věnce.) Dále, a co je horšího, manželku poslal na svatební cestu na Mečas a sam si jel do Moskvy k Stalinovi pro rublíky.

Po dobu jeho nepřítomnosti vedu redakci já, nižepsaný, a prosím vas všechny dobré vůle: Posilejte mi hodně dobrých a hodnotných povídek, reportáží, fóru, obrázků, sportovních zprav, drbů z čundrů, zprav do osadnu pošty (ovšem ne dopisy a poděkování, že kluk dostal od kluka na buřta nebo na elektriku) a hlavně přihlášky nových osad, které stojí za „Trampem“.

A nejen to, hoši drsní a děvčátka útlá, hlavní práce je: Číst „Trampa“, rozšiřovat, agitovat, kupovat; pomněte, že „Tramp“ bojuje za to nejkrásnější, co vám život hodil do klína a co vám chťi pačouři vzít: Za právo mládí! Že „Tramp“ vás, bojovní, mravně podepřel a stal se našim trubačem na proletářské frontě. Že vás, spící, probudil k poznání, kam dělnický tramp patří. Že „Tramp“ je vlajkou všech utiskovaných, vykořisťovaných, kteří se bijí za volný vzduch, za bílou silnici, za vuni lesa, za chléb a svobodu!

Kluci a holky! Já... co bych vám slíboval? Znáte mne od počátku „Trampa“. Znáte mne z čundrů. Co bych o sobě psal? Prosim vás pouze o jedno:

Pomozte mi v mé práci. Pracujte nejen vy, drsní kanadané, ale také a hlavně vy, mé zlatovlasé ladies! A pomněte, že jsem ještě nikdy časopis samostatně nevedl, odpustte mi mé chyby, podpořte mne, neulejvejte se hanebně, vězte, že vy si musíte sami dělat svůj časopis, že jednotlivec nezmůže nic, masa, kolektiv, vše!

A nezlobte se, neotisknu-li vám příspěvky slabé, nedbalé, špatné. Bude to pouze moje upřímnost a snaha, naučit vás svědomitě pracovat pro tramping.

Jsem váš. Jsem leden z vás. Co vám mohu více říci? gězavčelička.

Já nyji
Ty nyješ
Ona nyje.

Art.

Povídá pan Trhlina svoji manželce u novostavby Jiráškova mostu: To je škandál, furt samá moderna, samá vy-moženost, a stavěj volově dřevěnej most.

Art.

gezavčelička:

hvězda

*vysoko nad domem svítila hvězda
červená hvězda nad domem
člověku ani věřit to nedá
že hvězda může být taky snem.*

*hvězda svítila nad mrakodrapem
červená vzpomínka v modrý tmě
třásla se láskou a třásla se chvatem
ve vočích rychle a nesmírně.*

*lecko si myslí, že rukou ji chytne
člověk se tomu musí smát
ten mrakodrap jednou do prachu slítne
ta hvězda vám bude věčně plát.*

GRAFovy

hotové polévky v tabletách. — Bez námahy! —
Bez dlouhého vaření! — Bez tuku a bez zaprážky!
Každá polévka v několika minutách!

— Ty chlape mi připadáš jako
cihlička.

— ???

— Seš furt takovej žízňivej. lord,

Nejvíc míchá naše pad'oury sovětské
Rusko a pak to, že mušej žrát ruskej
kaviár!

I. Ty, co je to serra?

II. To je italský večer!

I. Tak to ty seš až po tom večeru!
(páč si posera).

bakunín:

bojím se, bojiš se, tramp se bojí druhého

Ríkali mi naši kluci: nechod k nim, to sou turněři, Němci. Seděli před svým stanem a kuchtili něco. Modrá košile, krátké kalhoty. „Freundschaft!“ povídám a sedl jsem bez okolků k ohni.

Dívali se na mne udiveně, jakoby si myslili: Co chce ten Cech? A začal jsem špatně německy: Koukejte, kluci, jaký je to blbý, my isme kluci, vy iste kluci, všchni máme rádi srandu, vy umíte svoje písničky, no a my taky nějaký umíme, tak proč, himl, si nesedneme k sobě? Proč sedíme sotva dvacet kroků od sebe a čumíme na sebe jako mumie? Snad proto, že vy žva-níte německy a my česky? Nebo že vy iste turněři a my trampove?

Sčuchli jsme se. Byli to zlatí kluci, dělníci, jeden bez zaměstnání.

„Kamaráde,“ řekl mi nejstarší z nich když isme od-cházeli. „Vy iste trampove, my turněři. Dnes isem poznal, že isme stejní. Stydíme se za to, že vy iste to byli, kteří k nám přišli, že isme byli tak zabeďněni (getöpfť) a báli se vás. Kluci, příště to budeme my, kteří půidem k vašim klukům. My potáhnem za jeden provaz, až začne ta mela (Rummel).“

Stiskl jsem mu ruku. „Freundschaft!“ („Přátelství!“ — jejich pozdrav) řekl isem.

Ahoj! vykřikli všchni.

Rozešli isme se s přesvědčením, že až se všchni chudí lidi tak poznají, pak že bude konec nadvlády, mezinárodní pačourské sebranky.

Kamarádi, nebojte se jeden druhého, ať iste Sokolové, komunisti nebo hahnkrajcleři, protože všchni isme proletáři. U ohně poznáte, jak iste si všchni blížci. Přesta-nete pak věřit pačourským žvástům, jež nás mají na-vzájem rozeštvat. Když já isem tramp-politikář a ty, ne, tak proč se máme proto štvát, proč bychom si ne-mohli přátelsky pohovořit? Či se nesnažime oba mít v hlavě jasno?

Sport Lesalov

PRAHA II., Vodičkova 23.

Hlavní sklad americké hygienické obuvi tramp-ské, značky „Hood“ — od Kč 19.—, a veškerých potřeb pro tramping a camping.

drby z osad a čundrů

20 nových osad týdně!

V týdnu, kdy se pokoušeli jednak „Naše Stezka“ ustavit vlastní akční výbor trampských osad, prý v zájmu jednoty (ve skutečnosti v zájmu paďourů), kdy „Naše Osady“ za účasti všech jejich 51 osady staví také akční výbor (ovšem nepolitický), dokazují kamarádi, kdo je jejich skutečným vůdcem. Je to TOV!

Toho důkazem je dalších 20 nových osad, stojících pevně za TOV a trampem. Jsou to:

Praha: Osada „Rudých Rebelů“ z Vršovic, která nese jako věno do TOV 16 předplatitelů Trampa. Dosud nezaznamenaná z Libně: „Travancore“. Z Údolí Děsů, bašty „Našich Osad“, hlásí se do TOV os. „Red Fox“.

Radotín: „Silver heard“ se šerifem Willy Noem.

Příbram: nová: „Kluc z Podkovy.“

Strakonice: „Gold-River“, hlášena na lístku s obrázkem.

Tábor: „Rudý Tank“, z Údolí Zlatého Opojení a čistě německá:

Z Lovosic: „Red Star“.

Komořany u Trebuše, jedna nová, dosud „Bezejmenná“ a dalších 11 osad z Moravy a Slovenska, které otiskujeme na Brněnské stránce.

Kamarádi, získávejte další osady a nezapomeňte, že děláme váš generální soupis a za týden končí lhůta, kdy máte poslat adresy. Strhujte třeba poštu!

Osada „Parta Klatovská“ pořádala svůj I. potlach v Klatovech na Hlupce od 4.—6. VII. Slezlo se nás tam k 50, ač čekalo se více kamarádů, kteří se nedostavili, poněvadž přišlo první den. Zástupci osad: Rebelů, Údolí stínu, Kavkas a Zraví tuláci.

Harry, šerife tvý „Party“, jak si viděl, rozrejpali jsme ty paďourští Klatovy a žádám tě, nenech to lnutí usnout. Rozšíř nebo založ další osady. Vždyť jste jenom 3 a tak až budeš vidět úspěch své akce, pořádej II. potlach a my se tam zas vypravíme. A potom netrampuj přímě v Klatovech (myslím na plovárně) nýbrž jed dál, pryč z města. Rvoucí Ahoj posílá Ghandi-Kansas.

Ze skautského jamboree.

Poláci: „Čihaj, čihaj.“

Tramp: „Jó, tak je nech čihat...“

„Děti lesa.“

Jezevec je největší fakir, von si vleze sám do vlastní díry!

21 českým starčickým, lmsným nepolitickým trampům, kteří seděli v neděli v drážďanské base (všem kamarádům silničářům)!

V „Trampu“ byla otištěna řada článků, žádající svolání sleziny silničních vlků. Na slezině 21 českých tuláků, v Drážďanech v kriminále, byla projednávána tato otázka a je učiněn spontánní návrh, aby se prakticky slezina již jednou připravila. Byl jsem pověřen těmito kamarády, abych thunočil toto přání v pražském TOV, a předložil všechny drážďanské návrhy. Pražští kamarádi spouhlasili, slezina jest svolána s ohlášením na jiném místě. Proč slezina, a co na ni budeme probírat a kdo na ni má přijít? Na této slezině se chce ne všichni seznámiti, sdělit si své zkušenosti z čundrů, navzájem si poradit. Dostati se do kontaktu s TOVem, vymýšlet všechny ty názory, které měly za následek často ostré rozpravy mezi osadníky, stanáři a silničáři. Nuže, krok k tomu byl učiněn. Připravujte nyní ve všech místech výpravy. Kamarádi silniční vlci ze Slovenska, Podkarpandy, Moravčanky, kamarádi, kteří čundráte v zahraničí, nechtě naše kamaradství a tulácký život nás spojí všechny na této slezině. Kluci ze severu, Plzně, českého jihu, přečundřejte. Partyzáni z Mor. Ostravy, Brna a Kladna, i vy zde musíte být. Tato slezina, ať se stane dostaveníčkem všech vlků-samolárů, kteří nejsou zastoupeni v žádném TOV.

Oznámení.

Trampská osada „Ztracená kotva“ hodlá uspořádat trampský večer. V úvodu spadá Liblín u hradu Libštajnu, nebo ve Lhotce u Radnic, odkud je na Libštajn půl hodiny, na potok 5 minut, kde jest ohromné táboření a hrstiš, voda, Kamarádi, kteří jezdíte na Radnicko, navazte s námi styky, kdybysme slezinu provedli a z jakým programem, které osady chcete účinkovat a s čí? Píšte na adresu Havel Vojtěch, Břasy čp. 106 u Radnic. Na shledanou, Ahoj, do paďourů hej rup!

Poslušně hlásím, že jsem přičundroval se svou balalaikou ze severní Afriky. Kamarád „Dobré Sukno“ epustil mne 4. června v Marseille — směr Nizza. O jeho osudu není mně ničeho více známo. Děkuji všem dobrým Čechům, zvláště v St. Florentinu, Marsille, Tunisu a p. konsulovi v Zenevě. Ahoj!

Jack Hurvínek.

Osadě Rudá Taiga v Pisku.

Ježto pro naprostý nedostatek času před odjezdem do SSSR, nemohl jsem se s vámi kluci rozloučiti, tisknu vám alespoň v duchu ruce s přáním, aby, až se zase sejdem, bylo nás na osadě alespoň desetkrát tolik. Nebude to dlouho trvat a budeme si moci pohovořit o tom, co jsme zažili v době našeho rozloučení. Nikdy ale, jsem si tím jist, nezradíme naše společné touhy a cíl. Tedy ještě jedno Ahoj všem, zasílá Oldšerif.

Drážďanským trampům! (K informaci.)

Slezina nebude na Moravě, jak jsme původně mínili, nýbrž v Čechách, aby mohlo být kamarády lépe postaráno. Ahoj!

Partyzán, t. č. na čundru.

Kamarádi!

Navštivte pilně restauraci u „Labutě“, Praha III., Ujezd 32. Dobré pivo, levné a dobré obědy a trampská společnost.

Spojené osady Údolí Zlatého Opojení (Zlaté Opojení, Viking a Rudý tank) v Táboře sešly se dne 27. VI. na společné slezině. Kamarád Zdena mluvil o postupu proti trampům a nutnosti obrany, kam. Joe Rum pak promluvil o úkolech TOV. V debatě byly obě tyto řeči všemi kamarády schváleny, přijata resoluce a utvořen TOV Spojených osad. Osada „Pavíánů“ neměla dost odvahy, aby se slezina zúčastnila, byla zastoupena pouze několika kamarády, a proto vyzýváme všechny kamarády této osady, zvláště Viktora, Kamila, Ládu Kr., Basu atd., aby se k nám přidali, aby všichni trampové v Táboře táhli za jeden provaz. Kubátovi znělo jistě celý večer v obou uších. Zpěvem trampských a revolučních písní byla slezina ukončena. Na podzim chystáme jihočeskou slezina a vyzýváme kamarády z Budějovic, Písku atd., aby s námi navázali styk. Adresa TOV jest v redakci.

Do paďourů — hej rup!

Zdena.

redakční

Obrázek z ulice: Tentokrát slabší, polepši se. — Ema (snad z Brna?): Poslala si dopis, v mnohém souhlasíme, posílá adresu, odměnou delší dopis. — Kolomazník: Dopis potěšil, Jíky. Pošli dobré fóry, zprávy z čundrů, pracuj tak upřímně, jak píšeš. — Kluk ze Severu: Tápeš v hrozných omylech. Ti lidé jsou škodliví, že jsou hakenkrencleři, ne proto, že jsou Němci. Budeme ti psát. — Tulák Ferry: Tvé příspěvky nedošly. Ten časopis, o němž píšeš, už pošel. Zadané jsme odeslali. — Willy Bařtar: Dele-gace už odjela. — Cikl: Je to slabý, ale piš dál, jen trochu svědomitěji. A hlavně: nemalej! — Frank Allan: Nemůžeme uveřejnit. Ten chlap všechno žaluje! — Rudý Stín: Učty posíláme měsíčně. Zadané jsme posílali. — Tarzan: Básně zátopa, polepši se! Jinak tě srdečně zdravíme, piš! Géza a Pepek! Kluci, holky, fóry (ovšem dobré), drby a zprávy! Nové osady, hláste se s adresami! Ahoj! Géza. — Jaroušek U. a. j.: Piš důležitější věci. Toto slabé a nesrozumitelné. — Bublinka, Prostějov: Ahoj, na randičko si zaplať insert, nebo klukům plac! — Kluk z Nymburka: Přijíš osobní! — Nepolitický sever: Voláme po tisících: nepište tužkou. — Sif: Totéž s odměnou: Piš po jedné straně! — Canada Riders: Kluci drahé, podobného máme stohy, pište stručně, ne Valse-vý romány! — Jim Koraidlo: Pozdrav vyřídil, Nepiš tužkou!

— A to mytí je vůbec blbost. Člověk se napřed celej namočí a pak se zase utře. Tak co je to?

„Tondo, nemáš tu něco teplého do huby?“

„Nemám — ale víš co, rozškrtni si do huby sirku.“

Nové moravské osady

Brno: osada „Policejní zázkaz“ se šerifem „Zatykačem“.

„Blesk“, lágrulící na Veverčí a „El Passo“.

Jihlava: ťve do světa, že povolnou: „Stepní vlci“.

Hranice: hned tři nové, a sice: „Tichý Don“, „Federovaných“ a „Chytré Lišky“.

Olomouc: dvě, „Red-Boys“ a „Red Thunder“.

Bratislava: nová „Maryland“ a „Rudý Tesák“.

Kluci, Morava vede!
Jen houšť!

Osada Delta oznamuje vám, kamarádi, že odešel z jejích středu kamarád Horovitz a odebral se k věčné hořicím táboráků našich vzpomínek. Umrtil jeho ztratili jsme dobrého kamaráda! Voláme do věčných lovišť truchlivé Ahoj!

Ahoj, kluci hanácký!

Zdá se, že stávající horka nám sežehla všechnu chuť k nějaké práci; nebo snad držíme okurkovou sezonu? Tím, že jsme si utvořili svůj TOV, není ještě naše práce skončena. Uvědomte si, že bez vaší součinnosti je TOV jen prázdnotou formou a proto každý z nás musí přiložit ruce k dílu. Jelikož „kamarád“ Nobody, kterého jsme postavili v čelo TOV, zklamal naši důvěru a přešel k N. O., chápou se pera a svolávají místo něj slezinu hanáckých trampů na Borošín ve dnech 25. a 26. t. m. Následkem vzniku nových osad je nutno náš TOV zreorganizovat, proto se dostavte všichni do jednoho. Přijďte hned v sobotu, bychom v neděli dopoledne mohli kecat, páč odpoledne je již pozdě a kluci se rozzáčí. Nobody, tobě nakonec připomínám tvůj dotatek k naší resoluci (československé): Ze zrádci a renegáty bude nařazeno dle našeho nepsaného zákona. Vy, kluci, berte to na vědomí a 25. VII. všichni hanáčtí na Borošínskou slezinu. Ahoj!

Robin Zbojník.

Kam. Coltovi, předsedovi brněn. TOVů!

Kamaráde! Děkuji ti tímto jménem brněnské osady Colorado za účast na naší schůzi, při které jsi nám promluvil řádky do duše! Otevřel jsi nám všem oči, když jsi nám řekl pravdu o Bobovi z Hurikánu, Ferrym z Budvajzu a j! Teď teprve dokážeme, co umíme! Všechny úšklebky a nadávky budou vám pobídkou k další usilovné práci za svobodný trampingu! Pryč s předvojenskou výchovou mládeže! Kašleme na falešnou společenskou morálku! Zdar další práci TOVů! Doufám, kamaráde, že se přátelské stvky mezi námi ještě více upevní. Tisknu ti ruku! Kamarádké Ahoj!

Ferry z Colorada, Brno.

Prohlášení!

Prohlašujeme tímto, že Hela, Yvona jinak také Mrňous z „Friendlove“, tak si říká, nemá s námi nic společného a také do naší osady nepatří. Brno, červenec 1931. Ahoj!

Osada „Friendlove“.

„Ahoj“ osadám Brna zaslíla

Marion a Kirin z Prahy.

Adečkovi z Friendlove, t. č. v Těšíně!

Adecu, ty kluku špatná, co je s tebou? Napíš do Trampa tvoji adresu! Je nám všem v osadě po tobě strašně smutno. Rádi bychom ti něco napsali. Ahoj! Za truchlící brněnskou osadu Colorado

Ferry.

bublíny praskají

k dopisu ferryho z budvajzu bobovi z hurikánu

Ten pan Ferry je podle psaní sto procentní kluk — a patří do „Našich Osad“ jako uhlý. Tedy Ferry z Budvajzu pocitl nás také svou návštěvou, byv po týdenním vyzírání (podle osadníků N. O., Hobo) vyhozen z osad Hobo a Skagwaye, aby sel k těm, kteří jsou bolševiky zrovna tak jako on sám. Mluvil jsem s Medou (nevolený šerif osady Skagway, která také odebrá „Naše Osady“ a nechce mítí nic společného s bolševiky), který prohlásil o Ferrym, že je klukem beze studu a že o trampství nemá potuchy. O jeho charakteru jsme mluvili ovšem ještě více. To počkám, abych panáčkovi Ferrymu vlastnoručně napsal. Člověk, který za kus chleba prodá sebe, který kamarádství cituje stokorunou a který neví, že každý druhý kluk, který ho po 5 neděl krmil na Hawaij (kluci z TOVů ostravského) si kradl od úst to, co jemu dal, že to byli kluci, kteří se protloukají hroznou nezaměstnaností, kteří se na boudu čundrají 4 hodiny pěšky, aby mohli dát kus chleba darebákoví, který sám o sobě říká, že se jen proto hlásí k nám; ten člověk, který je nafasovaný legitimacemi komunistických organizací (tím se chlubil), ten člověk, který měl každé druhé slovo lež, se oprovází o kamarádství mluvit. Přišel ke mně po pětinedělním hostování (tomu se také říká čundr, válet se na boudě a vyhýbat se práci) a prohlásil, když jsem mu vytýkal věci kluky z „N. O.“ mně sdělené, že přece musil něco mluvit, že by mu nedali najíst. Já jsem mu ovšem nedal ani najíst, ani vyspat, poněvadž s krisou ani nekamarádím, ani nespím, a prohlásil jsem mu, že v našich řadách mu štestí nepokvete. Řeším kamarádství trochu jinak, než po tom, co mi kdo žvaní. Bobe z Hurikánu, byli u mě 4 kluci z Prahy a 2 kluci z tvé osady, zeptej se jich, zda jsem se slovem dotázal, co jsou. Je mi to lhostejno, zda jsou z osady, která se hlásí k N. O., stačí, že jsou řádnými kluky — ale kdo třídí trampy, to iste vy sami, resp. vaše osady. Dávám za vzor Hobo ze Skagwaye — ti často posílají kluky „k bolševikům“ — běžili o kšeft, pak i třeba naši kluci jsou dobří, vid, Same z Hobo?! Kluci, nejdná se o sto korun a chrápandu, neběží o Ferryho, ale o to, že iméno tramp vláčí se pustou cestou kšeftu, že naše písně — kamarádství — život jsou zanašeny stále více bahnem

maloměstácké morálky, která soudí podle kabátu. Vidíte, kluci, otrocké dítě doby, které první nejlepší kus našeho trampského života — nezištné kamarádství — od osady k osadě. Nezabývejte se s ním víc než se špinou. Spinu házíte za dveře, ta do baráku nepatří. A nezáleží nám na tom, zda ji někdo sebere a bude jí pěstovat jako drahocennou věc. — Jsou-li všechny sympatie „N. O.“ obráceny k takovým „kamarádům“, tak děkuji bohu, že jsem „N. O.“ nikdy nevěřil, tak jako táta šerif Ostravy, Hoban. Brandy.

Moravskoslezským trampům!

Ačkoliv Brněnská slezina vypadla naprosto uspokojivě, přec pině svůj úkol nespínila. Neúčastným hlášením v Trampu nebylo umožněno vzdálenějším kamarádům se dostavit a tak význam její je více lokální. Stávající poměry mezi Trampem a N. O. vyzádují bližší seknutí se a pokecání o věcech: pomalu nevíme, kteří jdou s námi a kteří proti. Tato nejistota zavínuje počáteční nedůvěru mezi neznámými kamarády, což seznamením se na slezině odpadne. Na výzvu některých kamarádů s Ostravy a našeho TOV. navrhuji novou slezinu, které by se zúčastnili všichni trampí Mor. slezští. Jako místo navrhuji náš TOV. plac u říčky Bystřičky za Velkou Bystřicí u Olomouce. Místo toto pro lepší spojení vyhovuje lépe nežli Olešnice, kdež se konala loňská slezina a pak to budeme mít všichni asi stejně daleko. S Olomouce možno jít do Bystřice pěšky as 2 hod., nebo vlakem, nebo autobusem. Slezinu navrhujem na dny 15. a 16. srpna, tak že máte všichni dosti času se důkladně připravit. Kteří byste si přáli bližší písemné zprávy, tak si o ně napište na adresu J. Reměš, Lipník č. 194. Do paďourů hej rup! Za hanácký TOV. Robin Zbojník s Canada Rivers.

Sam, coby pokladna „Friendlove“, škrábe břitvou brambory: „Hergoť, kluci, mně to jde spatně!“
„J ty flinto“, pouda mu Maikvald, „dyk je nemaš namydlený!“

Ferry z Friendlove.

K chystanému sepsání osad stojících za Trampem prohlašujeme: Naše osada čítající 7 řádivých kluků mimo čtyry papráky, je si plně vědoma programu o který usiluje náš časopis Tramp a bude jej dle svých sil a možností podporovat. Programem našim je resoluce kamarádů Československých, kteráto resoluce plně vystihuje poměr nás k paďourské společnosti. Akce naše pro získání nových stoupenců pro naši věc postupuje zdárně kupředu a doufáme, že během tohoto nebo příštího měsíce budeme moci rozmožnit naše řady novými uvědomělými kamarády. Naší snahou je: V paďourském Lipníku do konce srpna alespoň tři řádné osady, stavící se za časopis Tramp. Veškeré případné zprávy zaslejte na adresu J. Reměš, Lipník č. 194. Za osadu „Canada Rivers“ v Lipníku n. Bečvou Robin Zbojník.

„Dělaš už něco?“

„Jeje, to už dávno.“

Děda.

Parlasek v divadle!
Buďto je „bibý“ hrát divadlo, nebo je bibý koukat se na to!

TORNY AMERICKÉ **US KČ 16'**
čsl. zorný s řemeny kus 10 Kč
půlři lopatky 5 Kč

• veškeré potřeby pro trampy obdržíte nejlépe v LUD. VIDLAŘ, BRNO-ŽIDNICE. Kuldova 1900. Lékárničky z teletiny, šálky, pitníky, pásy, stanové kolkly atd.

MALÝ OZNAMOVATEL

(Slovo 1 Kč. — Po předplatitele a příspěvatele 70 h. Tučné tištěné slovo dvojnásob. Obchodní inserty i pro předplatitele podle insertní sazby.)

KOŽEŠINY, VŠE PRO SPORT. Nejlevněji nakoupíte u **SUNKOVSKÝ, Smíchov, ul. P. Svandý.**

KAMARÁDI, navštěvujte písně BIO SIBÍR.

STARŠÍ ŠATSTVO, obuv a veškeré odložené věci nejlépe koupíte i prodáte u „Partie“, Praha VII., Belcrediho tř. 40. Ceníky vetešnického zboží zdarma.

KAMARÁDI! Miliony amerických trampů hraje na koncertní tahací harmoniku model „Trump“ za Kč 78.—. Žádný výlet bez harmoniky „Trump“ nepodníkejte. Harmonika zvítězí v Radiorozhlase ve všech

evropských státech. Americký hudební závod: Švarc, Praha, „Lucerna“.

KAMARÁDI nezaměšnaní, opatříme vám práci. Dotazy v administraci t. l.

JIRSAK — MĚCHENICE dodá vhodný stavební materiál, i chaty postaví. Kozpočty zdarma.

CHROMAT. HARMONIKY, havajské kytary, housle, mandoliny, veškeré hudební nástroje dodá výrobce **Hrneček, Dejvice, Na Hutích č. 3.**

LUKY, šipy a potřeby k výrobě luků a šipů kupujte u firmy: **Ian Hora, Praha II., Žitná 8.**

CHATY — rozpočty — dříví, dodá Ing. Josef Saxl, Praha VII., Přístav. Telef. 255-03.

KAMARÁDI, NAVŠTIVTE MĚ! Prodávám dobré gramolony a ještě lepší desky za levné ceny. Nové desky la šlágry 9,90 Kč. **Pihert, Praha II., Spálená 15.**

STŘEDISKO TRAMPŮ — Bartůnek, Měchenice.

MALÝ OZNAMOVATEL OPATŘÍ VÁM VŠECHNO!

100.— Kč ZA NEDELI můžete vydělat. Pište o Informace pod značkou „lhned“.

Osadní pošta.

Kluci z Králového Dvora a širšího okolí. Jsem nucen vám sdělit, že se k vám přistrahám v měsíci červenci neb srpnu. Kluci, těšte se tedy na kanadské „žertíčky“, jichž jsem milovníkem a hlavně na ty blbě flipy. Tudiž až tam uvidíte někoho vandala 1 m 85 cm dlouhého, s brýlami na nose, slušného chování, tak ho nezkoupejte, páč sem to já čili Redskin ze „Seamwu“.

Robine Zbojníku!

Tos uhád, že mi tvůj list nepůjde pod fousy. A proč? Vrátil jsem se právě z pětinedělního čundru po severní Africe, takže jsem v „některém z minulých dnů“ nemohl sedět v kroměřížské hospodě. A co je horšího: Já Kroměříž ani neznám, znám Alžír, Tunis, Smyrnu atd. atd. ale (hanbím se a červenám) já neznám pořádně ani Moravu! Ještě méně tvého bratra, sestru či menší společnost. To se asi za mne někdo vydával, což není prvý případ. Podobně se stalo v Lounech, Praze, Plzni a jině. Proč, to nevím, patrně jsem tak slavný. Tolik pro informaci, můj starší klacku. Kamarádké Ahoj! Géza-Včelička.

Ahoj! Kamarádi!

Oznamujeme, že bývalá osada „Šošonů“, sestávající se sedmi Vršňáků, se zdvojnásobila a přijala jméno „Wabbi-gon“.

Šerifem zvolen Čeněk Pšeničný, jednatelem Jarda Prokop, sportovním referentem Jarda Smejkal.

Osadní schůze koná se každý pátek v restauraci „U Fastra“ v Nádražní ulici. S jinými osadami budeme nadále pěstovat kamarádké styky a sportovní, mezosadní podniky.

Veškerou korespondenci řiďte na adresu: Eduard Bertl, hostinský, Vršovice, Nádražní ulice (osadě Wabbi-gon). Máme tam svou schránku. Ahoj! Zároveň prosíme vršovické osady o trainingové fotbalové zápasy (v Praze).

Zaběhl se mi bratr,

slvíšci na jméno Lovcovant, a sice na cestě z Drážďan na Moravu, kdo ho potká, ať mu dá lobia (řádnýho) a žene ho do Mor. Ostravy. Partyzán.

Pozdrav „Zlatému opojení“ Olčanovi Bilymu, Johnnymu a Sonnybovi.

Jim Kormidlo.

Terčo, Jardo, Vašku z Rudé Tajgy.

Ríkali jste, že se srazíte v neděli večer. Přišel jsem s Lovcem ve středu večer do Prahy a hned jsme šli za Vámi na Kolín. V pátek jsme se vrátili do Prahy a dověděli se, že jste šli teprve ve čtvrtek. Z Prahy jsme šli dle programu na Berlín, ale po odsezení 7 dnů v Drážďanech ještě s 20 jinými kamarády, byli jsme špováváni zpět Mažu teď na Moravu a Slovensko, doufám, že Vás někde chytím. Pište do Ostravy na mé jméno na hl. poštu. Partyzán.

Kamarádům v Plzni!

Vrátím se z čundru až koncem příštího měsíce. Kybic, Ptáku, Plechová držko a Džimi a všichni, pište na hl. poštu v Mor. Ostravě! Partyzán.

Gaučo,

měl jsi vosadu, když ne debrou, tedy slušnou. Trampskou. Ale plakal bys ty, který, když jsi odcházel, tak ti bylo hodně blbě, že máš jít do mundáru a chránit naší malou Č. S. R. Nerad jsi vod nich odcházel, ale myslím, že hů by ti bylo, přijít mezi ty bejvalý svý dobrý kluky. Vzpomeň si, že snad žádný neměl na neděli víc jak bůra, a když měl víc, tak se s tím ze solidarity neroztaloval, ale teď, kdy Noe přijde s dítkou, ana kouří cigaretu za cigaretou, do clajdy v listračku a a nejinak skoro ti druží a písčiči do našich vosad, vařil bys vočí a střihal ušima. A eště něco maní na srdci, Dacana. Dobřej kluk, vid, ale už není. Neříkám, že snad jen vlivem tvé bejvalé party přestává věřit nám všem, ale myslím, že by bylo záhodno, mu vytmavit situaci a doufám, že tak uděláš. A tvý kluci, ty by se ti asi nemohli podívat upřimě do očí a noulácet tě po hubičce a říct „nás Gaučo“. Myslím, že bys ses za ně styděl. Věť, Gaučo, že se o nich mluví jako vo nejbližší severský vosadě. A to jsme nečekali, nikdo, tím méně ty, že nás zradí. Snad to není tak napsaný jak by to mělo být, ale snad dovedeš číst mezi řádky.

Rypáček z duchcovského kolektivu.

Sedivcoví z Waldenu!

Každý se za čas vybarví a Sedivce, myslí, ne, že u tebe toho bylo už nejvš potřeba. Plná huba kamarádství, plná huba frází a za zády štvání — štvání na ty, kterým jsi říkal kama-

ráde! Jsi kluk, který nemá vlastní názor, nemohl jsi nikdy s nikým diskutovat, tvý malý mozeček je přístupný pouze kecum o kamarádství, hvězdičkách, ohničku — kecům a la Bob Hurikán, s kterým teď lezeš do jednoho pytle. Sešli jste se krásná parta — samí „miliónový kluci“, jak nás před časem nazývala jedna trampská hvězdička na potiachu na Smíchově, v Karlíně a jinde. Vypovídáte dnes boj „Trampu“ a trampingu vůbec. Z toho boje reide strach. Připomám vám, že je známou myslí k slabé povahy a nedostatku samostatného myšlení a vůle, když někdo, kdo se za věc bije, dá se přemluvit uraženou primadonou a prská jako křeček po těch, kteří byli jeho kamarády a po všech dobrých klucích vůbec! V „Našich Osadách“ se blýsknul tvý článeček. Sedivce, šlo jich hodně před tebou a ještě hodně jich bude následovat. Povahy se musí vybarvit, nepotřebujeme nerozhodné kluky. S námi jdou otciví, pevní kluci, kteří se neuchají od prvního, který jim poplácá na ramena, přemalovat na červenobíl! Jdi tam, kde tě rádi říjím, vykecej se tam ze svého vzteku, vypravuj o politických trampech, řekni jim všechno, co všs a co máš na srdci. Máš teď nové, dobré kamarády — nepolitické trampe. Postavte si chatu a nepolitický trampuje. V té chajdě nekuřte a nepijte pivo. Neříkajte „Do padourů hej rup!“ Zákonem chránění trampové s puncem „Našich Osad“ nepotřebují. Těm bezpráví nikdo eudělá. Před nepolitickým trampe četník zasalutuje. Chovejte se slušně, ukažte, že tramp je gentleman, který se dovede vyfláknout na ty rošťáky, kteří jsou honěni četníkem! A abyste si tu trampskou svobodu jó posichovali, živořt tam u nás tak trochu Sokol a DTJ, tak jako nepolitický trampové, víte, kde je vaše místo! Venca, Smeček, Ružena.

Ahoj Semily!

Kluci, co žete „Trampa“, nestydíte se? Takový padourský hlušný hnizdo. A vy? Čtete „Trampa“, ono se vám to líbí, navlíknete si pumpky, kecky, trampskou čepici a — flákáte se v sobotu večer po smradlavém korsi a očumujete tu maloměstáckou padourskou frajeřinu. A v neděli dete na hřiště S. K., tlučete se za ně anebo jim aspoň hecujete. Kluci, vždyť jste sami dělníci a tak blbě žijete. Probuďte se po 300 letech a jděte do sebe, přiznejte už jednou co jste. Jděte na slezinu, jděte do Jesa a nehnijte v tom blým hnizdě. Tolik dnes. Do padourů hej rup! Rudý Stín.

Nezapomeňte na fiskový fond TRAMPA

LITERATURA.

Doporučujeme našim čtenářům:

Jules Verne: Dva roky v polepšovně.

Vašek Káňa: Dva roky prázdnin.

Géza.

— To není vod tebe hezký, Bugire, že za zády šerifa vypravuješ o něm takový věci!

— To je sice pravda, miláčku, ale když to řeknu před ním, tak mi hned nabije držku. lord.

Marie Mikešová

obchod elektrotechn. a sport. potřebami,

Pankrác — Benešova 80 n.

I kárá ještě otec. Parlášek svou ratolest:

— Ty mizero švajká, ty prej ses rozešel po panu učitelovi pěstí!?

— Jó, ale von začal, šveholí Parlášek junior. Redskin.

Výborné játrové paštiky

konzervy a suchý salám

u Jaroslava Rittíga, Žizkov, Bořivojova 34

Sportovní kabáty „PRAGA“ Kč 59

Přímo od výrobce, PRAHA I., Revoluční (Kotva) blíž Prašné brány.

jančíkova růža:

člověk se šněrovačkou

Dnes, kdy dím daleko od kraje, jež nejradyji nazývám domovem, vybavuji se ve mně vzpomínky na některé chvíle, smutné i hořké, veselé i šťastné. Shrnujíc to vše, vniknouc do základů všeho dění, vidím, jak některé drobné, jiným snad bezvýznamné příhody přispěly k utváření se mého nynějšího já. Takovou drobnou příhodou budu vám zde vyprávěti, s nadějí, že nebudete nad ni žítvat a neřeknete si: kdo bude čist hloupý ženský žvásty! — Přečtěte si to a přemýšlejte potom trochu, kamarádi, o tom, co učinilo vás takovými, iaci nyní iste.

Mlhy podzimního rána těžce se zvedaly se země. Šla jsem podél čerstvě zoraných polí a mě chřipí hladově ssálo vonný dech země a pach tlicího listí. Podél nouzových, avšak čistouchkých baráčků Na Západě byl chodník už čerstvě zametený, a polonahé, umouněné děti udiveným mlčením přijaly můj usměvavý pozdrav: Nazdar, dětičky, běžte se honem umýt, nebo se na vás sluníčko rozhněvá a schová se za mraky! Klučina v dlouhém triku, hopkaje bosýma nožkami po chladné zemi, mi odpovídá: Naše maminka nemá čas jít k pumpě pro vodu... Jdu dál a ztrácejíc dech, doháním v druhé stanici jedoucí tramku. S úlevou sedám na lavici. Zpocená záda studí.

Tramka má ranní tvářnost. Dělnice, úředníci, studentí a švadlenky, každý je zabrán do čtení úlohy, novin či románu. Nikým nepozorován, kromě mnou a průvodčím, vstupuje člověk do tramky. Těžce spočine jeho tělo na prázdném sedadle, tramka jede dál. Podívám se na nově přichozího. Oči utkví na zcela rozhalené košili, kde pod zarostlou plecí, na okraji žaludku, vykukuje šedá šněrovačka. Oči člověka mne udeří do srdce. Jsou široce rozevřené, plné čehosi divného, jakoby zkamenělé bolesti a utrpení. Rty, otevřené, ustavičně se škrábají a třesouci. Silná nervosa, myslím si, a přemýšlím, čím to asi je. Mé oči sklouznou na bílé a dlouhé, znavené prsty, na ruce, občas sebou škrábající, na nichž dva a dva prsty jsou silně nazhloutlé nikotinem. Silný kuřák, myslím si. Nit myšlenek přerušuje průvodčí, jenž ptá se mnou pozorovaného člověka po jízdence. — Vaše jízdenka je neplatná, musíte si koupit jinou! povídá dosti nepřívětivě. Člověk ulekaně sáhne nervosními rukama do kaps, obrátí je narub. Několik suchých drobtů padne na zem. Zoufale, jakoby zrakoma prosil utkvi muž na průvodčím a tichým hlasem, téměř šeptem, promluví: Nemám ani grejcaru! — Krev se mi vhrne do tváří, na okamžik se mi zastaví dech. Průvodčí hostejně pokrčí ramenoma: Jo, když nemáte peníze, nejezděte elektríkou! Člověk se šněrovačkou vykřikne: Ale já nemohu jít pěšky! Do Svaté Anny je dobré půl hodiny a já jsem těžce nemocný člověk! — Poslední dvě slova vyzní v neartikulovatelný sipot. Svě bílé ruce pozvedne k tváři a bolestně zastěna. Kývnu na průvodčího... Dnes vykoupím jen sedm cigaret namísto deseti, myslím si. Člověk se šněrovačkou ulehčeně oddychne. Zadívá se na mne s tak hrozným a krvavým smutkem v očích, že mi soucitem stýdne krev ve spáncích. pak napodobitelným hlasem na mne vzkřikne: Šestkrát mne operovali!! Už tři roky nepracuju a mám doma takového hezkého synáčka!... Teď jdu zase pod nůž... a doma nemají co jíst!!! — Nevydržím dle v tramce, myslím, že vypuknu v pláč nad svou ubohou nemohoucností, a zamířím ke dveřím. Zde chyti mne za rukáv stará, do šátku zahalená babka a tichým šepotem povídá: Jsem chudobná ženská — — —

Toho dne jsem nekouřila vůbec.
Nitra, 30. III. 1931.

Nowádi

Starší šafstvo. obuv

a veškeré odložené věci
nejlépe koupíte a prodáte

„PARTIE“

PRAHA VH., Beicredho tř. č. 40.
Ceníky vetešnického
zboží zdarma.

Pan učitel nenalzá se
mezi živými... Redskin.

NA TRAMPINO TRVALOU

Rozšířili jsme obchod,
zavedli nové stroje,
zdokonalili výkon
a slevili jsme
TRVALOU ONDULACI NA Kč 25.—
Hollrny „TEMPO“, Žižkov, Husova tř. 3.
Přílaha: Malá Strana, Nerudova ul. 15.
Než vejdete, pozor na firmu!

OBUV

pro veškerý sport, jako **kanadky, tyžáky, bruslašské, do boxu, tretry, kopačky a moderní obuv**
la jakosti Josef Tomáš, Praha II., Vyšehradská
třída č. 4.

Při odvolání na tento insert sleva.

TOMÁŠ

Skotové jsou, jak známo, nadmíru spofívi lidé. Jednoho dne přijde pan Smlth z Glasgova na návštěvu k panu Macphersonovi v Aberdeenu a přijde řeč na drahotu plynu.

— Ale, to je jednoduchý, povídá pan Smlth, vždycky večer foukněte trochu do týhle rourky a plynomer se otočí zpátky.

Pan Macpherson tedy foukal každý den asi půl hodiny. Po prvním přijde výběrčí, okoukne plynoměr a svou knihu, dlouho vrtí hlavou a potom povídá:

— Já nevím, pane Macpherson, co s tím plynem děláte, ale plynárna vám musí za tenhle měsíc doplatit 72 šilinky 50 pencí.

Tak nám stůně sherif, vod samý zbožnosti ho
bolí kříž. „Děti lesa.“

Vesnický farář musel jednou večer za psího počasí jeti do druhé vsi ke křtu.

— Jestlipak si nespleteš cestu? ptá se kočího.

— Spoléhám se na svoje oči! řekl kočí.

Jeli. Tma jak v pytli a cesta stále horší. Farář se ptá znepokojeně, jestli kočí nezabloudí.

— Bez starostí, velebný pane. Spoléhám se na koně.

Nakonec sjel s cesty a vůz drkotal po nějakém zoraném poli. Na krok nebylo vidět.

— Tak co, ještě myslíš, že vyvážnem se zdravou kůží? ptá se farář.

— Velebný pane, doufejme v pomoc boží!

— Tak to půjdu radši pěšky, řekl farář a vystoupil z bryčky.

V boudě mají kluci o židli víc.

— A kde se zde vzala ta židle?

— Karel držeí Frantovi místo, Franta nepřišel,
tak mu ho Karel přines domů. Dlouheí Joe.